

HOREB

Butlletí URC

DESTAQUEM

💬 “Com es presenta la Vida Consagrada avui?”

[Pàg. 2](#) | DELEGATS/ADES CATALUNYA

Jornada de formació amb Conxa Adell: “Afegim vida a la vida!”

[Pàg. 15](#) | URC FORMACIÓ

RECÉS DE QUARESMA DE
L'URC INSCRIPCIONS
OBERTES!

[Pàg. 36](#) | FORMACIÓ URC

«Jornada Mundial de Vida Consagrada»

Horeb 591,
2 de febrer, 2022

 URC
Unió de Religiosos
de Catalunya

COM ES PRESENTA I QUINS REPTES TÉ AVUI LA VIDA CONSAGRADA?

Els delegats i delegades per a la Vida Consagrada a Catalunya ens expliquen com ho viuen a les diferents diòcesis.

**JOAN JOSEP
MORE**

Salesià

**Delegat de Vida
Consagrada de
l'Arquebisbat de Barcelona**

La Vida Consagrada continua mostrant l'exclusivitat i la totalitat del lliurament de la persona com a resposta a Déu. S'expressa en l'obediència a la paraula del Senyor i fidelitat a la resposta a la seva crida. Això duu el repte de mostrar que es pot viure amb llibertat vers les coses (despreniment generós), llibertat davant les persones (despreniment afectiu); i llibertat d'un mateix (despreniment deliberatiu), mitjançant la humilitat y la disponibilitat.

Tot plegat, evitant que les situacions que viuen les congregacions (l'edat avançada, la manca de vocacions, el tancament de cases i obres, ...) impedeixi viure amb pau la crida de continuar construint un món amb la presència viva de Déu, on la persona consagrada sigui signe i portadora als altres d'aquest amor total i desinteressat.

La vida Consagrada ha rebut una invitació a ser persones de comunió, escolta i acolliment. És el nostre repte i la nostra manera de viure i ser en el món. En aquest temps sinodal, "Caminar junts", pels consagrats és ser conscients de la nostra crida, de la vocació compartida i de la vida lliurada.

"Caminar junts a la missió", suposa reforçar la coresponsabilitat i el compromís amb l'Església local, aportant els seus dons carismàtics sense perdre mai de vista la disponibilitat a l'Església universal.

Els consagrats, cadascun amb els seus dons i carismes, contribueixen a enriquir la missió de l'Església. Aquest temps sinodal és temps de gràcia. L'Esperit ens anima tots els consagrats a enfortir la consagració com una oportunitat de trobada i proximitat amb Déu i els germans.

ISABEL GORRIZ

Dominica de
l'ensenyament de la
Immaculada
Concepció

Delegada de Vida
Consagrada de
l'Arquebisbat de Tarragona

**RICARD
COSTA-JUSSÀ**

Claretia

Delegat de Vida
Consagrada del
Bisbat de Vic

"Caminant en Esperança", lema de la Jornada i "Caminant junts", de l'any anterior. Sentint i vivint el camí de discerniment i de reflexió que l'Església Universal està realitzant en el seu camí Sinodal i de Comunió, Participació i Missió.

És l'esperança que es viu amb la mirada posada en el Crist, i vivint la joia de la fe en el cor, en les llars cristianes, en les comunitats de celebració de la nostra fe, amb el testimoni de creients en i en la societat, des del propi dia a dia.

Com a Vida Consagrada, afrontem els reptes de viure i cercar, en diversitat de carismes i fidelitat a aquests, l'assumir un canvi de configuració social, d'estadística de creients i formació de comunitats celebratives de la fe i de processos de transmissió d'aquesta... essent enmig de tot presència viva, esperançada, testimoni y anunci de Bona Nova.

Com a religiosos i religioses avui tenim el repte de:

- Ser **comunitats de vida** on es cuidin les relacions, la inclusió dels membres, la pregària i amb discerniment.
- La VC tindrà futur en la mesura que **visqui apassionada pel Regne**.
- Cal viure la VC amb **perspectiva ecològica integral**, cuidant la relació amb Déu, les persones, la natura i el nostre planeta- casa comú.
- Hem de "**Caminar junts per una Església Sinodal**", compartint els carismes a nivell inter-congregacional.
- Vetllar per la **formació psicològica i espiritual** per respondre a la gran demanda de ser escoltats.
- **Néixer de nou atents a l'Esperit sent** conscients de la pobresa dels membres i la vulnerabilitat que viu actualment la VR.

CONXITA BAÑOS

Carmelita de la Caritat
Vedruna

**Delegada de Vida
Consagrada del
Bisbat Terrassa**

JOAN PUJOL

Prevere
**Delegat
de Vida Consagrada
del Bisbat d'Urgell**

Tot i que la vitalitat del carisma religiós a la diòcesi pateix la crisi generalitzada a altres diòcesis catalanes, per manca vocacions i envelliment, la presència dels religiosos i religioses a l'Església d'Urgell és molt apreciada i valorada. Des de la seva tasca en la pregària l'ensenyament, la catequesi i la cura dels malalts, molt significativa. És de subratllar la seva eficàcia en la pastoral sanitària i en l'educació dels infants i joves. La seva presència és viva en molts col·legis amb l'esperit de la congregació, des d'on tenen cura que no decaigui.

Volem fomentar la vida religiosa i fer front als reptes de la nostra diòcesi, rural, amb baixa natalitat i afectada per la Covid, que ha frenat moltes iniciatives. Cal mantenir el vincle amb les comunitats de Vida Consagrada, tal com fa el Sr. Bisbe i continuar enriquint-nos mútuament del testimoni evangèlic que s'ens demana.

Els temps que estem vivint són per a la Vida Consagrada un kairós, un temps de gràcia, una oportunitat per retornar a l'essencial d'una persona consagrada: la centralitat en Crist, la recerca del seu rostre i el seguiment més proper de Crist cast, pobre i obediènt. Tot això dins del carisma original de cada congregació.

Avui, més que mai, es necessiten persones que manifestin amb alegria que Déu és capaç d'omplir amb plenitud tota una vida. Que siguin estels que assenyalen la primacia de Déu i del seu Evangeli. Que, en un món que passa, hi ha Algú que és per sempre.

**RAMON
LABERNIÉ**

Prevere

**Delegat
de Vida Consagrada
del Bisbat de Tortosa**

**JORDI
CASTANYER**

Monjo Benedictí

**Delegat de Vida
Consagrada del
Bisbat de Solsona**

Tots som necessaris i ens ajudem a créixer en el seguiment fidel de Jesús. Els religiosos i les religioses, en la seva vida dedicada a la pregària, la vida fraterna, l'apostolat divers, l'acolliment o bé, al servei dels més desvalguts, són també un pilar de l'edifici eclesial de què no podem prescindir. Hem d'afavorir que els gèrmens vocacionals que segur hi ha al nostre món, per secularitzat que pugui ser o semblar, puguin trobar una bona saó en una vida familiar cristiana, en les parròquies i especialment en el testimoniatge joïós, serè, amable, encomanadís, dels religiosos i religioses.

Cal mirar el passat amb gratitud. Mirar el present amb una renovada passió, escoltant allò que l'Esperit ens diu; també amb humilitat per reconèixer la nostra fragilitat i viure-la com una experiència de l'amor misericordiós del Senyor. I ens cal mirar el futur, sí, amb aquella esperança que és fruit de la fe en el Senyor".

Davant d'una societat multicultural, materialista, consumista, individualista, amb l'existència latent encara de pobresa, plena d'interrogants i inseguretats; La vida consagrada té nous reptes per afrontar, assumint-los amb fe, confiança i responsabilitat per donar resposta als nous desafiaments de la nostra societat.

És urgent tenir clara la nostra pròpia identitat, acceptar-la i assumir-la com a batejats, com a consagrats, donant-nos amb humanitat. Una vida que s'afronta sense divisions "vivint en comunió el nostre lliurament a Crist", per viure l'Esperit Evangèlic amb integritat i coherència. "És una opció de vida que des de la llibertat es tria i, ahora, et compromet". Ens falta implicació a destriar els signes dels temps com a factor que marca la nostra missió evangelitzadora, havent de mostrar el rostre de l'Església per redescobrir-se.

PILAR PINA

Laïca

**Delegada de Vida
Consagrada del
Bisbat de Girona****ANTONI RIERA**

Jesuïta

**Delegat
de Vida Consagrada
del Bisbat de Lleida**

Els religiosos i religioses, tenim dos reptes principals: El primer, la **cura de les persones grans**, promovent no només la salut física, sinó també l'acompanyament espiritual. I el segon, que tan els joves, com els de mitjana edat, com els grans, **no tinguem por de l'Esperit Sant**. No tinguem por d'obrir-nos als nous corrents de l'Església.

Hem estrenat el tercer mil·lenni de Cristianisme, i les religioses i els religiosos tenim una veu profètica per fer anar endavant el Regne del Pare del Cel. Segurament no hem de continuar fent les mateixes coses que fèiem amb èxit en el segle passat, sinó que hem de canviar molt. Destaquem com a línies de futur, el corrent Sinodal, que ens ha de portar molt enllà, i la cura de la nostra Casa Comuna, que amb tanta intensitat promou el Papa Francesc.

Abordar el tema de la vitalitat de la vida consagrada en la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, i en un context tan específic com és la nostra societat, no és gens fàcil perquè actualment és un repte ple de riscos. No només perquè ja és en sí complex el tema de la consagració en aquest temps dessacralitzat en el qual ens ha tocat viure sinó també, i sobretot, per la varietat i el nombre de comunitats i obres apostòliques que són un signe de la riquesa de la vida consagrada al servei de l'Església i de la societat. Tot amb tot, hi ha uns aspectes importants a la vida dels consagrats de la Diòcesi que no s'ha destruït, que és central. Una proposta evangèlica i solidària que constitueix una de les millors cares de la vida consagrada. La seva aposta incondicional per Déu, la seva fidelitat a la pregària, a la vida en comunitat amb senzillesa, a la feina abnegada i silenciosa en els diferents àmbits, l'amor a la pobresa i l'austeritat de béns són aspectes que interpel·len. En aquest aspecte la vida consagrada a la Diòcesi té una notable salut i una gran vitalitat.

La majoria dels instituts de religiosos estan fent una tasca necessària i imprescindible a parròquies, a nivell de catequesi, joves, caritas, litúrgia, visita de malalts, consell parroquial i també en consell arxiprestal... En alguns centres escolars de religiosos es fa la catequesi infantil o altres activitats pastorals de comú acord amb la parròquia. I als centres sanitaris de religiosos hi ha una pastoral intensa que realitzen els mateixos religiosos.

**JOSEP M.
HENRÍQUEZ**

Benedictí

**Delegat de Vida
Consagrada del
Bisbat de Sant Feliu**

PRINCIPALS ACTES DE LA JORNADA MUNDIAL DE VIDA CONSAGRADA 2023

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA | 1 DE FEBRER, 2023

Aquest dimecres **2 de febrer se celebra la XXVII Jornada Mundial de la Vida consagrada** aquests són els principals esdeveniments entorn de la Jornada

Arquebisbat de Tarragona

La Delegació diocesana per a la vida consagrada ha organitzat dos actes amb motiu de la seva Jornada. El primer tindrà lloc el **dijous dia 2 de febrer**. Serà un espai de pregària que se celebrarà, a les **19.00 h**, al **Col·legi Santa Teresa de Jesús de Tarragona**.

Per altra banda, el diumenge dia **5 de febrer** hi haurà una celebració eucarística a la **Catedral de Tarragona**, a les **11.00 h**, que presidirà l'arquebisbe Joan i comptarà amb la participació de les diferents comunitats religioses presents a la nostra arxidiòcesi.

Arquebisbat de Barcelona

“La vida consagrada caminant en la esperança” és el lema amb el qual celebrarem enguany la Jornada Mundial de la Vida Consagrada.

El Cardenal Arquebisbe Mons. Joan Josep Omella presidirà l'Eucaristia amb aquest motiu, a les **19'15h del dijous dia 2 de febrer**, a la **Santa Església Catedral de Barcelona**.

Trobar-nos els diferents carismes suscitats per l'Esperit Sant en bé del poble de Déu, al voltant d'un dels nostres Pastors, fa visible la comunió i la necessària complementarietat entre tots.

Aquesta Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona juntament amb la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), us invitem a unir-vos a aquesta celebració.

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

Bisbat de sant Feliu de Llobregat

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Catedral en la Jornada Mundial de la Vida Consagrada amb el lema "Caminant en la esperança" el **dijous 2 febrer a les 12:00**

Bisbat de Terrassa

– Trobada de religiosos en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, el diumenge 29 de gener a les 17h. Conferència de la gna. Teresa Rofes OCD sobre Reptes per la vida consagrada avui: sinodalitat, post pandèmia, etc. Seguidament col.loqui i refrigeri. A les 19h Vespres Solemnes presidides per Mons. Salvador Cristau, bisbe diocesà.

– Jornada de la Vida Consagrada **dia 2**: Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa a les **20h a la Catedral**.

Bisbat de Lleida

Dissabte 4 de febrer al matí celebrem el Dia Mundial de la Vida Consagrada a la nostra diòcesi. Ens trobarem a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana, carrer Acadèmia, 17). Porteu, si us va bé, els 50€ per comunitat de la quota anual.

09.45 Acolliment.

10.00 Eucaristia. Ens presideix el nostre Bisbe Salvador.

11.00 Píscolabis.

11.30 Tema de reflexió: Alguns aspectes de la Vida Consagrada.

12.00 Treball per grups sobre el tema.

13.00 Pregària final.

13.30 Dinar.

15.00 Comiat.

Els que es quedin a dinar cal que avisin per correu com a molt tard el dimecres 1 de febrer: vidaconslleida@gmail.com NO hem de pagar el dinar, doncs tenim fons de la Comissió, ja que darrerament no hem fet cap sortida.

Bisbat de Vic

Missa de la XXVII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, **dijous, dia 2, a les 7 de la tarda a la catedral de Vic**

Bisbat de Girona

Dijous 2 de febrer a les 7 de la tarda missa al Mercadal de Girona amb la presència de religiosos i religioses de la diòcesi.

ELS BISBES CATALANS PARLEN DE LA FESTA DE LA CANDELERA

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE | 29 de gener, 2023

El proper dijous dia 2 de febrer, quaranta dies després del naixement de Jesús, l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la festa de la Candelera per la processó amb candeles, amb les que se simbolitza a Crist com a «llum de les nacions». Amb motiu d'aquesta festa, l'Església celebra la [Jornada Mundial de la Vida Consagrada](#), que enguany té com a lema: «La vida consagrada, caminant en esperança».

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la festa de la Candelera, així com de la cultura de la gratuïtat, d'un record agraït del papa Benet XVI, de la maternitat, de per què fa por escoltar els batecs d'un cor, dels veritables valors i d'inculturar l'Evangelí.

El **cardenal Joan Josep Omella** recorda que la festa de la Candelera “és una festa antiga i originària de l'Església de Jerusalem, en la que commemorem aquell fet que narra l'Evangelí de sant Lluc (Lc 2,22-40)”, quan “Maria i Josep amb l'infant Jesús van al temple per complir els preceptes de la Llei de Moisès sobre la purificació de les mares i la presentació dels fills primogènits al Senyor”. Explica que “en el temple va tenir lloc la trobada amb dues persones consagrades al servei de Déu: la profetessa Anna, que parlava d'aquell infant a tots els que esperaven el Messies, i

l'ancià Simeó, que va proclamar que aquell Infant era la llum per a tots el pobles". Expressa que "nosaltres, com sant Simeó i santa Anna, moguts per l'Esperit Sant, anem a la casa de Déu a l'encontre de Crist", on "el trobarem i el reconeixem quan partim el pa eucarístic, tot esperant el seu retorn gloriós". Afirmar que "en la litúrgia d'aquesta festa demanem a Déu, que és la font i l'origen de tota llum, que ens ajudi a reconèixer Jesús". Considera que amb el lema «La vida consagrada, caminant en esperança» "es vol posar de relleu la labor de tants germans i germanes nostres, que des de la seva vida entregada a Déu caminen amb nosaltres" i "mostren al món l'esperança i la bellesa de l'Evangeli". Agraïx als consagrats i consagrades de l'arxidiòcesi la seva fidel consagració a Déu, i el fet que la renovin dia a dia i que mostrin el rostre amorós de Jesucrist amb la seva radicalitat evangèlica. Finalment, els convida a participar "en la celebració de l'Eucaristia que, si Déu vol, celebrarem el proper dijous 2 de febrer a la nostra catedral, a les 19.15 hores", on "ens aplegarem moguts per l'Esperit per donar gràcies a Déu i pregar per vosaltres".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que "la tradició i la devoció del poble cristià han fet que el dia 2 de febrer, conegut popularment com la Candelera, sigui celebrat com una festa de la Mare de Déu quan en realitat el que es recorda i actualitza aquest dia és la Presentació de Jesús al temple". Expressa que "són sobretot significatives les paraules de l'ancià Simeó quan es troba amb el Nen-Déu, i també les paraules d'Anna, la profetessa, que parlava sempre del Nen que tots esperaven i ara donava gràcies a Déu pel regal d'haver-lo conegut". Afirmar que "la Candelera és una festa molt popular en què pren molta importància la distribució d'unes espelmes que simbolitzen la llum que il·lumina el nostre camí de la vida" i que "de nou, la Llum, Crist, ens indica que la foscor és vençuda i podem transitar per aquest món amb els ensenyaments lluminosos que emet la seva paraula i la seva actitud". Constata que "és un dia que, en un cert sentit, anticipa la gran nit de la llum que és la Pasqua, on es manifesta amb total plenitud la presència de Crist ressuscitat en la vida del món". Recorda que "aquesta festa se celebra amb molta alegria i intensitat en dos grups eclesials molt significatius: els membres de Vida Consagrada i les persones del Moviment Apostòlic Vida Creixent, tots dos amb una bona representació a la nostra diòcesi". Finalment, diu que "a la nostra diòcesi hi viuen diverses comunitats de Vida Consagrada que col·laboren en molts serveis parroquials i en institucions diocesanes" i demana a tothom "pregàries per les vocacions de cada congregació" i diu també que "a moltes parròquies hi ha grups de Vida Creixent que es reuneixen de manera periòdica per pregar, comentar temes personals o familiars i seguir un pla de formació cristiana".

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que "de petits ens ensenyen a donar les gràcies quan algú ens ofereix quelcom de forma gratuïta" i que voldria

fer-nos veure que “quan parlem de gratuïtat i del sentiment d'agraïment que hi va lligat, no ens referim solament a una qüestió de bona educació”, ja que “no n'hi ha prou d'ensenyar a donar les gràcies, si aquest gest no s'omple de contingut profund”. Afirmar que “potser estem massa acostumats a una mentalitat mercantilista”, que “cerquem petites ocasions per a guanyar mèrits davant dels altres” i que “canviar aquesta mentalitat mercantilista requereix anar contra corrent i construir una cultura fonamentada en la gratuïtat, una característica de Déu que heretem com a fills seus, però per a la qual ens hem de formar”. Considera que “l'amor és, i no pot deixar de ser-ho, gratuït, lliure, immeritori”. Manifesta que “la resposta que el Senyor espera de nosaltres és l'alegria i l'agraïment” i ens recorda “el relat dels deu leprosos de Lluc”, en el qual “tots són guarits i poden recobrar la dignitat social, però sols un entén el que aquesta guarició amaga: un secret més gran i valuós” i “per això refà el camí per a trobar la font de la seva alegria”. Expressa que “una persona que reconeix els regals que rep, fàcilment esdevé també una persona portadora de dons gratuïts”, que “la cultura de la gratuïtat ens permet viure alliberats de l'egoisme i del voler quedar bé” i que, “així, tretes les mascaretes socials, ens dona ales per construir comunió entre nosaltres i amb tothom”. Finalment, exclama “quin testimoniatge més educatiu oferim quan vivim joiosament la nostra fraternitat, reconeixent-nos ajut i suport gratuït dels uns per als altres!”.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que “és bo ser agraïts al pare i pastor de la nostra Església, que ho fou des de 2005 fins a 2013”. Recorda que “el Senyor ha cridat el Papa Benet a casa seva” i comparteix “alguns pensaments i vivències amb agraïment per la persona i la vida d'aquest Papa bondadós i fidel”. Afirmar que “ha marxat cap a l'eternitat de Déu un pare i un germà gran dels catòlics del món sencer”, “un gran creient, un teòleg eminent i un pastor bondadós preocupat pel seu ramat, que quan no ha pogut guiar-lo perquè les forces l'havien abandonat, va tenir la humil gosadia de renunciar, i fer que un altre el succeís”. Recorda que el papa Benet XVI “es va definir en ser elegit successor de l'apòstol Pere, com “un humil servidor de la vinya del Senyor”, i va passar de ser el treballador amagat, al servei de la doctrina de la fe i la tradició de l'Església, a ser el pastor universal i catequista viatger”. Recorda també que “de seguida va haver de viatjar a Colònia, al seu país natal, per a la trobada festiva amb centenars de milers de joves” i que “després vingueren altres viatges i discursos famosos”. Considera que “la seva vinguda entre nosaltres per a la dedicació de la Sda. Família marcà una fita en el seu ministeri”. Expressa que el papa Benet XVI “ens ha ajudat i orientat en els seus anys de pontificat de moltes maneres”: “Com a pastor i mestre en la fe, com a humil “servidor dels servidors de Déu” i com a il·luminador i continuador del camí emprès per l'Església després del Concili Vaticà II”, així com que “també ens ha ajudat amb la seva renúncia, cedint el pas quan ja no tenia forces”. Finalment, diu

que hi ha, doncs, “molts motius d'acció de gràcies i de reconeixement agraït al Papa bondados” i demana que preguem pel papa Benet XVI i que “el seu exemple i intercessió ens ajudin a nosaltres”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “la valoració de la maternitat depèn en bona mesura de l'experiència personal, és a dir, de l'experiència pròxima de la maternitat”, per exemple, “de la relació amb la pròpia mare”, una relació que és “clau important per a entendre les persones, els seus límits i els seus valors”. Afirmar que “hi ha persones que passen la seva vida “buscant, no ja la mare (que pot ser ben coneguda), sinó l'afecte sa i guaridor de l'amor matern””. Expressa que “té molta importància la corporalitat, és a dir, la nostra condició de ser esperits encarnats”, perquè “una de les realitats humanes més corporals-espirituals és la maternitat” i “no hi ha cap moment en l'existència de cadascun de nosaltres on més íntimament visquem vinculats en el cos i l'esperit que quan existíem en el si matern”. Explica que “un cop existim “separats”, s'obre un nou escenari en el qual vivim una sana tensió”: “sembla que tendim a la vida individual, autònoma, gairebé com a exigència”, “el fill tendeix a la independència per a esdevenir ell mateix”, però “ahora perviu la tendència a la unió”. Manifesta que “és un moment d'una prova decisiva per al creixement en maduresa de les persones i de la seva mútua relació” i que “ja no es tractarà d'estar units fisiològicament, sinó de mantenir una unitat superior, la unitat de l'amor”. Constata que “un exemple paradigmàtic és l'abraçada i el petó”, que “vivim buscant el petó, tant de la mare, com de la filla o del fill, com una espècie de signe viu d'amor; d'un amor madur, veritable, sa i serè”, però que no sempre aquest petó “sorgeix fàcilment o espontàniament”. Finalment, diu que “com solem dir que Déu és Pare i també Mare, podem dir “que Déu ens ha besat en Crist”” i que “l'Encarnació és el petó que Déu ens dona “ajupint-se” a la nostra altura”, “un gest que tantes vegades realitza la mare obeint al seu veritable amor”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, recorda que “tristament, els batecs d'un cor han estat en boca de molts aquests dies passats”, que “es tractava dels batecs de l'infant en gestació en el si de la seva mare” i que “en principi, escoltar els batecs d'un ésser humà no hauria de ser res que generés polèmica, però no ha estat així”. Afirmar que “tenir por d'escoltar els batecs del cor del fetus pot amagar l'actitud de negar la realitat”, perquè, “escoltis o no escoltis les pulsacions, aquest cor igualment palpita”. Expressa que “la realitat té la seva presència, malgrat que el subjecte no vulgui mirar-la, escoltar-la, tocar-la, sentir-la” i que “aquesta actitud que dona preponderància al subjecte sense tenir en compte la realitat mena, a la curta o a la llarga, a un carreró sense sortida” perquè “no hi ha res més tossut que la realitat, la qual roman sempre”. Considera que “vivim en una societat que massa sovint té aquest comportament”. Manifesta que “l'avortament és un drama per als

seus actors, començant per la mare i per l'infant no nascut, però també per a l'entorn familiar i la mateixa societat" i que "defensar aquesta vida humana en el si d'una dona no és una simple qüestió dels catòlics amb raons que brollen de la seva fe, sinó un tema de pura raó humana, amb tots els suports de la ciència i de la mateixa tècnica que ens permet d'escoltar els batecs d'un cor humà". Finalment, diu que "l'Església en el seu magisteri ens recorda contínuament la defensa de la vida humana, en totes les seves fases", que "també en moltes institucions seves s'ofereix suport a les dones embarassades", "sense oblidar tants i tants cristians que viuen amb dolor aquest drama de l'avortament i prenen iniciatives de defensa de la vida amb la pregària i les accions de protesta". I destaca que "els membres de l'Església som un poble que estima la vida i lluita per la vida".

El bisbe de Terrassa, **Salvador Cristau**, diu que "a la primera lectura de la Missa d'aquest diumenge, el profeta Sofonies, en temps del profeta Jeremies, set-cents anys abans de Crist, denunciava els pecats de la societat de la seva època, especialment l'orgull i la prepotència, dels quals neixen la incredulitat, la manca de confiança, la rebel·lió, la perfídia" i "assenyalava també els veritables culpables: la societat civil, els ministres i els prínceps, els jutges i els negocis; i en l'àmbit religiós, els sacerdots i els falsos profetes". Es pregunta si ens sembla molt diferent la situació de la societat actual i expressa que "la història sempre es repeteix", però que "Déu ha il·luminat la història i la vida humana i ha vingut al món a salvar-nos de nosaltres mateixos". Afirmar que "hi ha uns "valors" que no es cotitzen avui dia", que "són els valors de l'Evangeli, que no tenen res a veure amb els del món, que no es poden comprar ni vendre, són perennes, són eterns, perquè són els valors de Déu" i "són els que ens ofereixen la veritable felicitat". Recorda que "Jesús ens en parla en el seu sermó de la muntanya, en el sermó de les benaurances", que "va anomenar feliços i benaurats, no als que en aquest món tenen de tot, sinó als pobres en l'esperit, els que ploren, els humils, els nets de cor, els que posen pau, els misericordiosos, els perseguits" i que "aquests són els autèntics valors de l'Evangeli". Considera que "només podrem arribar a ser feliços i benaurats de debò quan aconseguim entendre i acceptar aquest missatge de les "Benaurances". Manifesta que Déu "és l'únic veritablement humil i per això plenament feliç i benaurat" i que "Ell ens ha enriquit amb la seva humilitat, amb la seva pobresa, amb la seva pau i la seva misericòrdia". Finalment, ens convida a preguntar-nos "quins són els valors que ens mouen i que són presents a la nostra vida".

El bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**, expressa que "si és necessari, com diem, evangelitzar la cultura, no és menys important inculturar el missatge de la fe, és a dir, encarnar l'Evangeli en una cultura". Afirmar que "la fe necessita ser rebuda, celebrada i viscuda en la pròpia cultura" i que "la lògica de l'encarnació del Fill de Déu fa que el seu missatge es faci cultura". Manifesta que "la inculturació és un

procés, és a dir, requereix un temps, en què es realitza el diàleg entre la fe viscuda i la cultura” i que “es tracta d’un diàleg veritable, en què els dos subjectes són actius”: “D’una banda, el procés condueix a examinar la pròpia cultura per obrir-la a l’Evangeli i, de l’altra, a comprendre, assimilar i expressar activament el missatge de l’Evangeli a partir de la pròpia cultura”. Constata que “es tracta d’un procés actiu que parteix de l’interior mateix de la cultura que rep l’anunci de l’Evangeli i el comprèn i tradueix segons la manera de ser, d’actuar i de comunicar-se” i que “en aquest camí es fa un intercanvi, perquè, d’una banda, l’Evangeli allibera la cultura dels seus contravalors i l’eleva, però, d’altra banda, cada cultura expressa l’Evangeli d’una manera original i ajuda a comprendre’n nous aspectes”. Finalment, diu que “el cristianisme no té una única forma cultural, sinó que pot ser acollit pels diversos pobles”, que “encara que la fe cristiana es va expressar en una cultura determinada –la jueva primer i la grecoromana, després– en principi és compatible amb qualsevol cultura, perquè el seu missatge és universal” i que “la diversitat cultural és un do de l’Esperit i no amenaça la unitat de l’Església”.

LA VIDA CONSAGRADA, “CAMINANT EN L'ESPERANÇA”

CONFER | 26 de gener, 2023

"La Vida Consagrada, caminant a Esperança", és el títol que porta la XXVII Jornada Mundial de la Vida Consagrada que celebrarem el 2 de febrer.

La Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada ens convida a reflexionar i pregar aquest dia en una de les virtuts teològals que formen la nostra vida, l'Esperança. I és que, en paraules de Jesús Díaz Sariego, OP, president de la CONFER, “es posa de manifest la confiança que seguim tenint en Déu i en les possibilitats que tenim per continuar donant testimoni evangèlic de les promeses”.

“La Vida Consagrada es troba actualment amb molts desafiaments. Volem destriar-los, estem en això, amb la saviesa que ens proporciona la rica tradició de cada carisma, però també amb la fidelitat als signes dels temps. [...] Un contrast necessari per seguir «caminant en esperança»”. Són paraules que es poden llegir al missatge del president de la CONFER utilitzant el següent enllaç.

LLEGEIX EL [MISSATGE DE PRESIDÈNCIA CONFER.](#)

JORNADA DE FORMACIÓ AMB CONXA ADELL: “AFEGIM VIDA A LA VIDA!”

FORMACIÓ URC| 31 de gener, 2023

Aquest darrer cap de setmana de gener, setanta cinc religioses van gaudir d'una deliciosa xerrada a càrrec de la Gna Conxa Adell, Beneta del Monestir de les Puel·les (BCN). Es tracta de la primera Jornada de Formació de la Unió de Religiosos de Catalunya, en la qual, més que comunicar idees els assistents es va contagiar d'entusiasme i confiança.

Viure la realitat quotidiana amb esperança

L'eix de la trobada va girar entorn de tres paraules: CAMINS, INTERIORITAT i COHERÈNCIA en la Vida Consagrada d'avui. A l'inici, unes frases van obrir el relat: “Falses parelles”: “fa sol, dia bo”, “plou, dia dolent” i “afegir vida a la vida”.

D'aquí es va desenvolupar l'exposició de Conxa Adell, a partir del qual es va plantejar que hi ha persones que moren als seixanta, setanta anys, però les enterren als vuitanta, noranta... volent dir que “podem morir a la vida quan tot ho veiem negatiu i som persones tòxiques”. Per contra, “cal que aixequem els ulls i obrim el nostre cor a viure la realitat quotidiana amb esperança i alegria. Cal que

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

estiguem contents en tot moment. Una alegria profunda que ningú ens pot prendre”, es va exposar.

Deixar-se a mans de Jesús

La Gna Conxa va insistir a “fixar els nostres ulls en Jesús”. “Quan vinguin maldades o tempestes a la nostra vida, més que mai hem de posar la nostra confiança en Jesús perquè a Ell hem entregat la nostra vida. Ens va deixar dues preguntes: Soc capaç de parlar-me d’una altra manera? Com puc afegir vida a la vida? En el meu entorn? A mi mateix”, va dir.

A la fi del col·loqui i d’un temps per a compartir entre els presents la ponent convidada va recomanar viure amb una actitud de fraternitat en la nostra vida de cada dia. Precisament, aquest va ser un tema recurrent durant la xerrada. “Per mantenir-se en forma cal que cadascú surti de si mateix. Déu ens crida a està sempre en sortida. Preguntem-nos en anar a dormir: què he après avui?”, va dir la beneta.

“L’ALEGRIA D’UNA VIDA TOCADA PER DÉU”, PER TERESA GENÉ A ST. JULIÀ

BISBAT URGELL | 31 de gener, 2023

El diumenge 29 de gener a l'església parroquial de Sant Julià de Lòria, la Teresa Gené de l'Ordo Virginum ens oferí la conferència “L’alegria d’una vida tocada per Déu” emmarcada dins els actes de l’Any Canòlich on celebrem els 800 anys de la trobada de la imatge de la Mare de Déu de Canòlich.

A partir del text de evangelista Lluc 2, 22-38 “La presentació de Jesús al temple” la ponent anà desgranant les ressonàncies d’aquest fragment bíblic.

Jesús, com a primogènit, fou presentat al Senyor, com feia el poble jueu des de l’alliberament d’Egipte. Maria acudí per a la seva purificació. Però, realment, comentà la Teresa, ni el fill havia de ser rescatat, perquè és ell el que venia a rescatar la humanitat, ni la mare s’havia de purificar de la seva concepció i part virginals. Però Josep i Maria volen complir amb la llei per amor, amb llibertat d’esperit.

Trobem així l'alegria de seguir els preceptes del Senyor amb una vida coherent, no per obligació sinó per amor. Cada persona té una missió concreta: "Tots som missió" com diu el Papa Francesc.

Els pares fan ofrena del seu fill a Déu i aquest serà reconegut pels ancians Simeó i Anna com "la Llum del món". Es tracta d'un encontre del Salvador amb els homes. Simeó i Anna esperaven la seva vinguda amb dejunis i pregàries, reconeixen el nen perquè estan plens de l'Esperit Sant, com Elisabet i Joan Baptista quan Maria els visità.

Trobar Crist és la nostra vocació. Crist envaeix el cor i treu el vel de la tristor. L'alegria ens ha de caracteritzar. Qui persevera en el servei a Déu té l'Esperit per donar a conèixer Jesús. Simeó profetitzà el dolor i l'ofrena de Maria al peu de la creu que portà la Resurrecció.

Per acabar, Teresa ens deixà una pregunta per a la reflexió: com assumeixo les dificultats i sofriments de la vida?

150 ANYS DE LES GERMANETES DELS ANCIANS DESAMPARATS

BISBAT TERRASSA

| 30 de gener, 2023

El divendres 27 de gener a la tarda, el Sr. Bisbe ha celebrat la missa a la llar d'ancianitat de les Germanetes dels Ancians Desamparats de Sabadell amb motiu del 150è aniversari de la fundació de la congregació.

L'han acompanyat, entre d'altres, Mn. Jordi Sotorra, prevere diocesà que viu a la residència i celebra missa diàriament. En acabar ha saludat i departit amb els prop de 100 residents i els seus familiars.

«REFLECTEIXO EL CARISMA FRANCISCÀ AMB LA FASCINACIÓ PER PETITS DETALLS DE BELLESA»

FULL DOM. ESGLÉSIA BARCELONA
I 29 de gener 2023

El 2009, sor **Isaura Marcos**, religiosa clarissa al Monestir de Pedralbes de Barcelona, va començar un treball fotogràfic dins del monestir, on transcorre la seva vida, que s'ha convertit en la font d'inspiració per dur a terme els seus treballs, basats en la natura i l'entorn, prescindint de retocs d'imatges, en els quals queden reflectides la seva creativitat i espontaneïtat i les seves inimaginables possibilitats artístiques. Recentment, ha publicat «En la teva llum» / «En tu luz» (Viena Edicions), on plasma les fotografies que acompanyen els poemes de David Jou.

Com neix la teva vocació fotogràfica?

A partir d'un DVD amb fotografies que vaig fer el 2011 amb motiu del 8è Centenari de la Fundació de Clara d'Assís, seduïda per la màgia del «Càntic de les criatures» de Sant Francesc d'Assís. Per a mi, la fotografia és contemplació, la meua manera d'expressar l'admiració i l'agraïment per la Creació segons el carisma de Francesc i Clara d'Assís.

Per què les imatges t'ajuden a posar-te en contacte amb Déu?

Aquest camí ha propiciat un creixement personal que, en observar les moltes vides que

s'entrecreuen en l'interior d'aquest Monestir de Pedralbes, per mitjà de la cerca, l'exploració i la seva plasmació a través de la fotografia, m'ha permès desenvolupar un treball artístic; de tal manera que aquesta contemplació esdevé en pregària, en descobrir tota la bellesa present en el microcosmos que batega entre les parets d'aquest recinte.

Les teves fotos reflecteixen el carisma franciscà?

A través de la fascinació per petits detalls de bellesa: quelcom petit, senzill, quotidià, un microcosmos apassionant..., la bellesa s'impregna d'espiritualitat. Experimento amb els reflexes i altero la realitat amb objectes reciclables que vaig trobant: gots, taps, culleres... Són fotos naturals, plasmades des de la contemplació.

L'ESCOLANIA DE MONTSERRAT ENTRA A LA XARXA D'ESCOLES VERDES

ABADIA DE MONTSERRAT | 26 de gener, 2023

L'Escolania de Montserrat s'ha incorporat a la Xarxa d'Escoles Verdes, que està formada per centres educatius compromesos amb la sostenibilitat que treballen per fomentar una educació ecosocial que transformi el centre educatiu i el seu entorn. La participació de l'Escolania en aquest projecte ha estat motivada, com assegura Joan Cantón, cap d'estudis generals de l'Escolania, perquè, "com a centre, entenem que l'educació per la sostenibilitat en particular és una eina molt poderosa per implicar el nostre alumnat en els reptes ambientals i socials de l'actualitat i del futur; i per abordar-los cal implicar-se en el que tenim més a prop: l'escola i el seu entorn".

El Programa Escoles Verdes es va crear l'any 1998 per donar suport a tots els centres educatius de Catalunya que volen innovar, incloure, avançar, sistematitzar i organitzar accions educatives que tinguin la finalitat de fer front, des de l'educació, als nous reptes i valors de la sostenibilitat. Per obtenir el distintiu, que atorguen el Departament d'Educació, i el d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, els centres han d'haver impartit la formació corresponent i disposar d'un Pla d'educació per a la sostenibilitat.

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

Actualment, ja hi ha 923 centres educatius que tenen el distintiu d'Escoles Verdes, entre els quals l'Escolania. Els tres grans objectius que tenen els integrants de la Xarxa d'Escoles Verdes són:

- Ajudar els centres a incorporar els valors de l'educació per a la sostenibilitat en tots els àmbits de la vida del centre (currículum, gestió, relacions amb l'entorn...).
- Promoure la participació i la implicació activa de la comunitat educativa en la millora del seu entorn.
- Afavorir l'intercanvi entre els centres que comparteixen uns mateixos objectius.

Cada any, els Departaments d'Educació, i el d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural lliuren els Premis Escoles Verdes a les millors iniciatives d'educació per a la sostenibilitat desenvolupades pels centres que tenen el Distintiu d'Escoles Verdes. Hi ha tres categories: la de trajectòria de millora continuada en el procés d'ambientalització integral del centre; la de treball en xarxa realitzat conjuntament amb altres agents del territori per a la millora ambiental dels diferents centres que participen en el projecte i del seu entorn; i la d'actuació singular

LES GERMANES CARMELITES MISSIONERES TERESIANES S'ACOMIADEN DE LES BORGES DEL CAMP

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 25 de gener, 2023

La Comunitat Teresa Mira de les Germanes Carmelites Missioneres Teresianes s'ha acomiadat de les Borges del Camp després cent dinou anys de presència i de servei a la localitat del Baix Camp.

El seu comiat va tenir lloc en dues celebracions. Al matí, coincidint amb la missa solemne de la Festa Major en honor de sant Antoni Abat, la comunitat parroquial de les Borges va oferir la missa en acció de gràcies pel servei de les religioses. En el moment de l'ofertori, es va llegir un petit text d'agraïment a la comunitat i es va fer entrega d'un detall a les cinc monges que la formen.

Durant la celebració, Mn. Vicenç Ribas, rector de la Parròquia de l'Assumpció, també va dedicar unes paraules a la comunitat i va explicar que, com a testimoni material de la seva presència a les Borges, les Carmelites Missioneres Teresianes van fer donació de la imatge de la Mare de Déu del Carme per tal que restés exposada al culte al temple parroquial.

A la tarda del mateix dissabte, l'església es va tornar a omplir en l'acte de comiat que va organitzar l'Ajuntament de la vila. Una emotiva trobada en què les religioses van estar acompanyades d'un bon nombre d'altres monges de la Congregació, encapçalades per l'Animadora Provincial d'Europa, Gna. Teresa Vives Pertusa, que va reconèixer el treball que han desenvolupat les Carmelites al municipi.

Per la seva part, la Gna. M. Remei Sans, superiora de la comunitat, va fer un repàs a la història de la comunitat i, emocionada, va agrair l'acollida que han rebut sempre per part dels borgencs. Finalment, l'alcalde de les Borges, Joaquim Calatayud, es va mostrar agraït pel servei que han desenvolupat durant tants anys i els va desitjar molta sort en aquesta nova etapa.

L'acte va comptar, també, amb la participació del Cor Parroquial, que va interpretar diverses peces en el transcurs del comiat. En representació de l'Arquebisbat, s'hi va fer present la Gna. Isabel Górriz Moreno, delegada diocesana per a la vida consagrada.

Finalment, les religioses van signar el Llibre d'Or del municipi i van rebre una obsequi com a record de la seva estada a les Borges del Camp.

119 anys de presència a les Borges del Camp

El 15 de gener de 1879 va arribar la primera comunitat d'aquesta congregació fundada pel Pare Francesc Palau i Quer. La comunitat, establerta al carrer Jaume I, a la Casa Gran, va obrir el Col·legi Sagrada Família. El 1901, la comunitat es va traslladar al carrer Jacint Verdaguer, a l'edifici que la Sra. Magdalena Martorell i Ferrer va cedir a les monges.

Amb el parèntesi de la Guerra Civil, les religioses carmelites es van dedicar, durant molts anys, a la docència de les noies de la vila. Així ho van fer fins a l'any 1966, quan la comunitat va tancar. La seva presència va tornar, parcialment, a partir de l'any 1985, amb la col·laboració de dues germanes carmelites que els dissabtes pujaven a donar catequesi i a visitar malalts.

Finalment, l'any 1991, la Congregació establia, de nou, una comunitat fixa a les Borges, fent-se càrrec, inicialment, de la direcció i funcionament de la Residència Mare de Déu de la Riera.

Fotografies: Ajuntament de les Borges del Camp

FERNANDO MIRANDA USTERO, NOU SUPERIOR DE LA PROVÍNCIA SALESIANA MARIA AUXILIADORA

SALESIANS | 24 de gener, 2023

El Rector Major dels salesians, don Ángel Fernández Artime, ha comunicat el nomenament de **Fernando Miranda Ustero** com a **nou Inspector de la Inspecció Maria Auxiliadora** després de fer pública la seva decisió mitjançant una carta compartida pel Conseller Regional, don Juan Carlos Pérez Godoy. L'anunci, després del discerniment del Consell General dut a terme durant la sessió celebrada aquest mes de gener, coincideix amb la festivitat de Sant Francesc de Sales, patró de la Congregació, i s'emmarca el dia 24 en què es recorda la Verge de Don Bosco.

Fernando Miranda, fins a la data vicari provincial, recull el testimoni d'Ángel Asurmendi al capdavant d'una de les dues inspeccions d'Espanya, que agrupa les obres salesianes d'Andalusia, Aragó, Balears, Canàries, Catalunya, Comunitat Valenciana, Extremadura i Regió de Múrcia, i que compta amb la seu a Sevilla des de la unificació duta a terme al juny de 2014.

Ángel Asurmendi compartia la decisió del Rector Major amb unes paraules adreçades als germans en què «donava gràcies a Déu per moure el cor d'en Fernando perquè accepti aquest nou servei a la Inspecció, i també a ell per haver-

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

ho acceptat amb generositat». En el seu missatge confiava en que el nou Inspector serà acollit amb afecte, acceptació i generosa resposta d'ajuda i col·laboració per part de tots i posava en valor l'oportunitat de Fernando per acompanyar, com a part activa del procés iniciat, les noves línies del Projecte Orgànic Inspectorial i el Projecte Educativo-Pastoral Salesià Inspectorial aprovats recentment.

«L'exercici de les seves funcions com a Director, Delegat de Pastoral, Vicari i Delegat de Formació li han permès conèixer la Inspectoria i adquirir una gran experiència de vida salesiana que enriqueix amb abundància el nostre caminar vocacional per servir, amb mirada compromesa i carismàtica, i obrir els nostres cors a respostes audaces amb els joves i des dels joves i les seves famílies», afegia Asurmendi expressant l'agraïment i el suport amb la pregària i la plena col·laboració. «Que la nostra Mare, Maria Auxiliadora, i Don Bosco el guïïn, sostinguin i protegeixin», conclouia.

[MÉS INFORMACIÓ](#)

JUAN MARTÍN ASKAITURRIETA: “CONTINUA TENINT SENTIT OFERIR LA NOSTRA VIDA A DÉU I ALS ALTRES”

CLARETIANS SANT PAU | 17 de gener, 2023

Juan Martín Askaiturrieta és, des de fa quatre mesos, el nou superior de la província claretiana de Sant Pau. La seva responsabilitat comprèn un ampli territori: Catalunya, País Basc, Itàlia i França. Durant aquest primer període, està recorrent molts quilòmetres per a conèixer in situ les diverses realitats a les quals ha de donar resposta al costat del seu equip. Aquests dies, ha fet un alt en el camí per a acompanyar al grup de sacerdots que està d'exercicis espirituals en Begoña.

El religiós claretà Juan Martín Askaiturrieta parla sobre el sentit de la vida religiosa en el món actual. En l'entrevista realitzada per al pròxim número de la revista diocesana de Bilbao, ofereix algunes claus sobre el fet de ser religiós avui.

Exercicis espirituals

Askaiturrieta ha estat guiant durant aquesta setmana els exercicis espirituals dels preveres del grup en basc. “Estic molt feliç acompanyant als sacerdots, ja que també em serveixen per a aplicar-me a mi mateix els missatges que estic traslladant”.

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

Reconeix que, malgrat l'escàndol dels abusos, abunden més les actuacions positives que les negatives entre els religiosos. En aquest sentit, considera que avui dia “manté tot el seu sentit la vocació de la vida consagrada” en aquesta societat.

El P. Juan Martín, de 46 anys, va néixer el 10 de juny de 1976 a Sant Sebastià. Va ingressar en el Noviciat el 8 de setembre de 1995 a Loja, Granada (Espanya), i va fer la seva Primera Professiò el 14 de setembre de 1996, a Donostia, en mans del P. Ramón Najarro, CMF. Va realitzar la seva Professiò Perpètua el 7 de juny de 2003, a Lejona, en mans del P. Joseba Kamiruaga, CMF. Va ser ordenat sacerdot el 21 d'octubre de 2006, en Lejona, pel Cardenal Ricardo Blázquez Pérez, llavors bisbe de la Diòcesi de Bilbao i president de la Conferència Episcopal d'Espanya.

LLUC TORCAL: VETLLAR PEL PLANETA

ARQUEBISBAT BARCELONA (F. Dominical)
| 22 de gener, 2023

«El nostre planeta, com tota la creació, són un do de Déu. Déu ens ho ha donat tot i ha volgut posar aquest do a la cura dels homes. A més, als humans ens ha fet del fang d'aquesta mateixa creació i ell mateix ha volgut fer-se home com nosaltres i prendre part també d'aquest mateix fang». Fra Lluç Torcal, monjo de Poblet, argumenta la defensa de l'ecologia que fa el papa Francesc i afirma que «no podem deixar de cuidar el planeta del que som part i que ens permet de viure».

Per què Francesc és un ferm defensor del planeta?

Perquè és un home d'una fe profunda, que veu en la creació l'obra de Déu i que considera que el problema ecològic és de fet un problema socioambiental, que posa en joc la mateixa supervivència de l'home. Amb l'encíclica *Laudato Si'* ens fa entendre que la defensa de la creació és un problema que toca de ple l'acció i la doctrina social de l'Església.

Com ens planteja Francesc el tema de l'ecologia?

L'encíclica ensenya que el problema de la cura de la nostra casa comuna és un problema doctrinal que toca el cor de la fe de l'Església. L'anàlisi del Papa toca tots els elements i punts de vista que requereix un plantejament global del tema: des dels científics, als teològics, als econòmics, als socials, als ecumènics i als educatius. Proposa una conversió ecològica

2 de febrer, 2023 	HOREB 591	
---	---------------------	---

integral que parteixi de la mirada del i al Crist.

Com podem contribuir a aquesta conversió ecològica?

La millor manera és iniciar mirant com Jesucrist es relaciona amb la natura i provar de partir d'allà. Com ens relacionem nosaltres amb la natura? Ho fem com ho fa Jesús, respectant-la, cuidant-la, considerant-la àmbit de la presència de Déu i esperó per a la nostra pregària? La manera d'actuar en relació al medi ambient serà conseqüència de com responem a aquestes preguntes.

INSTAL·LACIONS FOTOVOLTAIQUES A LES ESCOLES VEDRUNA

VEDRUNA CATALUNYA|18 de gener, 2023

En línia amb l'itinerari educatiu ODS i amb la voluntat de millorar l'eficiència dels centres educatius, la Fundació Vedruna Catalunya Educació ha projectat set instal·lacions fotovoltaïques per a aquest curs escolar.

Els panells, amb una potència de 240,61 kWp, s'han distribuït en diversos punts del territori i està previst que estiguin tots en funcionament al tercer trimestre.

Segons explica el director de la Fundació, Josep Closa, la mesura respon al compromís de la institució per reduir la petjada ecològica, amb l'ús d'energies renovables. Aquest nou sistema compta amb un equip de control i comunicació que permet analitzar a temps real el nombre de kwp generats i consumits. Una informació que ajuda a prendre consciència dels recursos disponibles i propicia un consum energètic més responsable. Alhora, el mateix procés d'autoconsum promou en si mateix un canvi model.

Les instal·lacions s'han de realitzar en períodes no escolars per seguretat. Les darreres setmanes, coincidint amb les vacances de Nadal, els tècnics de l'empresa Sud Renovables han pogut treballar en sis de les set instal·lacions previstes. Hores d'ara ja funciona la de l'escola Vedruna de Tàrraga i per Setmana Santa estaran enllestides tota la resta. Després d'analitzar aquesta primera experiència estudiaran la possibilitat de fer altres instal·lacions a més escoles.

Part de la inversió inicial s'ha finançat amb les ajudes dels Fons Next Generation de la Unió Europea, que tenen la transició ecològica com un dels seus eixos estratègics. Des de l'oficina tècnica de la Fundació es preveu recuperar la inversió en uns 8 anys, aproximadament.

RECULL DE PREMSA

La Sala acull l'exposició «Oficis de convent: caputxins d'Igualada»

VEU D'ANOIA | 10 de gener, 2023

«Oficis de convent: caputxins d'Igualada» és el títol de l'exposició que, del 12 al 29 de gener de 2023, ocuparà La Sala, sala municipal d'exposicions. Vol ser l'aportació dels frares caputxins a les recents celebracions d'Igualada com a capital cultural catalana.

La vida religiosa dins el recinte conventual implica un ventall de tasques i oficis que sostenen la seva quotidianitat: el porter que obre la porta, el campaner que avisa pels actes de comunitat, el sagristà que prepara les celebracions, el setmaner que dirigeix la pregària, el bibliotecari que ordena els llibres, l'arxiver que guarda la documentació, el jardiner que rega les plantes, l'hortolà que recull les hortalisses, l'infermer que atén els frares malalts, el cuiner que fa bullir l'olla, el refitoler que para taula, el sastre que cus els hàbits.

[VEURE TOTA LA NOTÍCIA](#)

FORMACIÓ AMB L'URC

RECÉS DE QUARESMA

“La conversió a la mirada de Crist”

Amb la Quaresma, l'Església ens ofereix un temps per a educar la nostra mirada.

Una mirada que troba en l'esguard de Crist la inspiració per a veure amb un ulls nous la realitat.

En el recés de Quaresma de l'URC recordarem maneres concretes de disposar-nos al do de ser, més i més, llevat en la massa. Déu ens ho vol concedir però no ho farà sense el nostre desig de rebre'l.

A la nostra Església, a la Humanitat, a la Creació i a nosaltres mateixos ens urgeix sentir de nou l'anunci de la Pasqua.

INSCRIPCIÓ I PAGAMENT

Inscripció: [aquí](#)

Pagament: 12 € al número de compte de “la Caixa” IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

DATA LÍMIT: 23 DE FEBRER!

DAVID GUINDULAIN

JESUÏTA

Data: 25 de febrer 2023

Hora: 10:30 – 13 h (A les 10:15, inici de les connexions)

En línia: Via Zoom

ACTIVITATS DE FORMACIÓ PERMANENT

URC-CEVRE 2022-23

FEBRER 2023

25 dissabte,

DAVID GUINDULAIN (En línia).

Recés de Quaresma: FEM CAMÍ AMB LA PARAULA DE DÉU.

MARÇ 2023

18 dissabte,

LUIS ALBERTO GONZALO DÍEZ (En línia).

CARACTERÍSTICAS, PILARES, RETOS DE LA VC EN EL MUNDO DIGITAL DE HOY.

ABRIL 2023

22 dissabte,

ANA GARCÍA MINA-FREIRE (presencial. Tot el dia)

EMOCIONS-MOCIONS-DISCERNIMENT EN LA VC.

MAIG 2023

6 dissabte,

DAVID GUINDULAIN (En línia)

Recés de Pasqua-Pentecosta : FEM CAMÍ AMB LA PARAULA DE DÉU. Temps de Pasqua-Pentecosta.

20 dissabte,

Dr. MARK (presencial)

- LA PANDÈMIA A LA SALUT MENTAL. MALALTIES MÉS FREQUENTS A CAUSA DE LES RESTRICCIONS. QUALITAT MENTAL I SALUT ESPIRITUAL.
- PROBLEMES PSICOLÒGICS EN LA VC I EN LES RELACIONS COMUNITÀRIES.

JUNY-JULIOL-AGOST 2023

RECÉS D'ESTIU A MONTSERRAT.

Més endavant indicarem les dates.

VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona

+34 93 302 43 67

urc.info@gmail.com

www.urc.cat

2 de febrer, 2023		HOREB 591	
-------------------	---	---------------------	---